

НАШЕ ЖИТ'Я

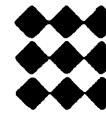
УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС
UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

Число 61(93)

7 вересня 1946

Рік II

ВИДАЄ СЕКЦІЯ
ЖУРНАЛІСТІВ
ПРИ СУПІЖ
В АУГСБУРЗІ
РЕДАГУЄ
КОЛЕГІЯ

Адреса Редакції
в Адміністрації:
Ukrainian News-
paper "OUR LIFE"
AUGSBURG
Somme - Kaserne
ЦІНА 60 ПФ.

Наради й конференції

Без Молотова

На мировому конгресі праці над проектами мирних договорів з колишніми державами Німеччини посвятається поволі вперед. Кілька комісій радить над подroбностями договорів. Під час засідань часто вибувають сутички між союзникою делегацією і делегаціями інших держав. Молотов вийшов був несподівано до Москви. Причина його від'їзу невідома. З союзниками коли прийшло роз'яснення, що ген. Сталін хотів особисто вислухати звіт щодо перебігу нарад конгресу.

Молотов вернувся

(Париж) — Мін. Молотов, що несподівано вийшов був з Парижу до Москви, повернувся на мировий конгрес. За його неприсутності заступав його Вишнівський. Імовірно мін. Молотов у дорозі до Парижу задержався в Берліні і відбув там конференцію з маршем Соколовським.

Мануїльський обвинувачує

(Нью-Йорк) На засіданні Ради Безпеки представник УССР Мануїльський у тригодинній промові обвинував Грецію, що вона загрожує мирові на Балканах, пляне агресивні заходи проти Албанії та інших держав та що Англія своєю інтервенцією в Греції підтримує фашизм.

Мануїльського підтримав Громико. Під час дискусії над тим, чи вмістити скаргу Мануїльського на денний порядок, представник Америки заявив, що кожна держава має право вносити скарги до Ради Безпеки на тих, хто загрожує мирові, але не робить пропаганди для своїх цілей.

Кореспондент "Нью-Йорк Таймс" додає, що СССР своїми пропагандивими виступами дає добре протиаргументи противникам союзників поглядів. Дискусія над грецькою справою ще не закінчена.

Бернс — Бевін

(Париж) — Міністер закордонних справ ЗДПА Д. Бернс мав у понеділок дві розмови з мін. Е. Бевіном. Це була третя його конференція з мін. закордонних справ Англії впродовж 24-х год. Про зміст розмов нічого не оголошено.

Мін. Д. Бернс у Німеччині

(Берлін) — Мін. Д. Бернс прилетів літаком до Берліну і звідси їде до Штутгарту, де виголосить перед американськими старшинами промову про окупаційну політику Америки.

Під час цих зборів присутні будуть представники СССР, Англії та Франції, імовірно також високі німецькі урядовці.

Загальні Збори ОН

(Нью-Йорк) Генеральний секретар ОН Трітве Лі повідомив, що загальні збори ОН відбудуться в передбаченому реченні — 23 вересня ц. р.

На засіданні чотирьох міністрів закордонних справ у Парижі союзників делегат Вишнівський домагався відкладення загальних зборів або скликання їх у Женеві або Парижі, щоб одночасно можна продовжувати мировий конгрес. Проти цього виступив мін. Бевін, заявляючи, що це можуть рішити представники інших держав, а не чотири великорізновіддалені диктаторським способом.

Харчова конференція

(Копенгаген) — В Данії відбувається харчова конференція ОН, що її відкрив король Христян. В Конференції бере участь 325 делегатів, 38 членів ОН і 9 нечленів. Конференція намагається розв'язати проблеми харчування всього світу. На ній промовлятиме ген. дир. УНРРА ля Гвардія, що, повернувшись з СССР, приїхав до Копенгагену з Лондону.

Змова проти Бевіна

(Париж) Французька поліція розшукує по всій Франції 14-х жidівських терористів, що змовилися вбити англійського міністра Бевіна. Здогадуються, що ці 14 терористів брали участь у бомбовому замахові на головну англійську кватиру в Палестині, що міститься в готелі "Король Давид" в Єрусалимі. Англійське представництво в Парижі одержало двічі телефонні огорожі, що будинок вилетить у повітря. Посилено охорону готелю "Король Юрій 5" та палати Люксембург, де відбувається мирова конференція.

Ля Гвардія в Лондоні

Фіорельо Ля Гвардія прибув літаком з Києва на коротку візиту до Англії. Він відмовився від обговорення своєї розмови зі Сталіном, але сказав, що прибуде на міжнародну харчову конференцію в Копенгагені, щоб подати план прохарчування Європи і знищенню спекуляції харчами. Подробицього пляну він не дав. Але під на- тиском голови УНРРА відповів, що він не почуває себе вільним сказати щонебудь доти, поки не скаже Росія.

("Старз енд Страйпс" ч. 242).

УНРРА посилає харчі та мило союзникам шпиталям, дитячим будинкам і школам у Бересті, Барановичах і Менську.

В ЗДПА при кінці ц. р. відбудеться конгрес американських слов'ян.

Кінець Американсько-Югославського конфлікту

(Вашингтон) Американське міністерство закордонних справ повідомило, що Америка вважатиме югославсько-американський конфлікт, викликаний зі стріленням двох американських літаків, за зліквідований, якщо Югославія заплатить сім'ям убитих відшкодування та заплатить повну вартість знищених літаків.

сходяться з поглядами редакції. Редакція газети, умістивши статтю, не згадує з її напрямком, часто назначає, критикує своїх співробітників. Цим дозволяє читачеві можливість виробити свою власну думку на громадські справи. В англійських країнах, окрім того, читачі газет часто самі пишуть до газети. Їхні дописи газети друкують. Бо коли б якакубудь газета відмовилася умістити допис свого читача, то він піде з своїм листом до конкурентної газети, і та його листа вмістить. Таким чином, преса в Англії та в Америці, хоч належить приватним людям, все ж силою обставин мусить служити громадянству і прямувати до безсторонньої інформації.

Наскільки англо-американські газети поважно ставлять собі завдання всебічно інформувати своїх читачів, видно з того, що навіть за останньої війни преса всі промови Гітлера в Англії та в Америці подавали в повному тексті, також і звідомлення німецької головної команди друкувалися на видному місці, поряд з оповіщеннями власних армій. Слід пригадати, що в Англії щоденна газета, яку редакнують соціялісти, — "Дейлі Геральд" — належить приватним капіталістам, однак вони в редакційні справи не втручаються і "Дейлі Геральд" справедливо вважається органом теперішнього соціялістичного уряду Англії.

Союзників журналіст Еренбург, побувавши недавно в Америці, написав чимало статей про Америку в відомому ура-патріотичному стилі човняв, — "наша матушка Расея всему свету гала". В своєму "прощальному листі", що був опублікований повно в американських газетах, Еренбург пише, що бачив у Нью-Йорку коробку сигар за 200 доларів, а в долині ріки Міссісіпі він зустрічав восьмичленну родину, що заробляла на рік 200 доларів. В одному південному стейті Американської федерації Еренбург довідався, що чорні не мають права вибирати до парламенту і що взагалі вони безправні. "Соціальна і демократична совість" большевика Еренбурга протестує проти суспільної нерівності та проти національно-расового пригноблення. Він пише: "Що країне відбрати виборче право у того, хто має чорну совість, чи в того, хто має чорну шкіру?"

На Еренбургову критику відповідали самі американці. Одні гостріше й детальніше, інші лагідніше. Дехто за-значив, що жалі Еренбурга над убою родиною в долині Міссісіпі від-гнать відомим нам лицемірством: Еренбург бачить "сучок в оці брата свого", але не помічає в власному оці цілої колоди. Коли взяти заробіток підсвітського робітника й селянина, то чи багато з них в дійсності заробляють на рік більше як 200 доларів? За 200 доларів родина робітника, що бачив в Америці Еренбург, могла прожити. А скільки людей в СССР умерло з голоду і ще тепер умирає? Про це Еренбург мовить. щодо "чорної совісти", то нехай собі Еренбург шукає таких людей у своїй державі: чи може бути чиста совість у тих, хто за одно слово критики посилають людей без суду туди "де Макар телят не ганяє"? Та й яка ціна тим виборам у союзі, коли там дозволено голосувати тільки за одну партію? Що в Америці та в інших демократичних країнах є свої хиби й зловживання" це всі знають: люди не святі, допоскаються криви, несправедливості. Але не Еренбургам про це писати: "Чис б гарчало, а твоє б мов-

На порозі другого року

Це звичайне явище в нашому українському бутті. Ідеяна людина або гурт ідейних, одиниць береться до якоїсь роботи. Тяжка робота. Перешкод безліч. Матеріальні засоби ані гроша. Охочих помогти нема. Бажаючих виконувати ту найтяжчу, початкову, чор-

чало” — говорить український народ.

З приводу Еренбургової критики американських порядків узяв слово та-кож відомий американський журналіст Ліппмен. Ліппмен не заперечує права чужинців критикувати відносини в Америці. Американці вважають критику іхніх порядків не тільки за прово, а за повинність; що вони не хочуть ховати своїх хиб, це доказ іхньої політичної зрілості. Тому американці, — пише Ліппмен, — з приємністю чита-ли Еренбургову критику:

“Бо ж напевно в куточку його со-вісти з'являється в нього тихесенький голос, і казав, що він про свою влас-ну країну не пише, не і не може пи-сати так чесно, як про наш край... Ми нагадуємо йому, що... Еренбург може засуджувати більбоїзм*) в Міс-сіспі, але не сміє признатися, що десь у цілій великій області Совіт-ського Союзу хтось живе, що робить насильство над правами й гід-ністю людини”.

Молотов уважав паризьку конфе-ренцію за відповідне місце для нападу на пресу демократичних країн. Американці та англійці уважають, що са-ме Молотов у не годился б виступати оборонцем свободи преси: людина з маслом на голові не повинна виходи-ти на сонце, бо масло розтопиться. Приміром, Молотов хвалився, що він постарається, щоб промова Бернса була видрукована в совітській пресі. Лондонський щоденник “Дейлі Телеграф” назначає:

“З цього можна зробити висновок, що Молотов може так само перешкоди-ти будь-якій інформації... В Совіт-ському Союзі вся преса належить у-рядові або комуністичні партії”.

Англійські газети наводять приклади неправдивої інформації, що й дає совітська преса про Англію. В лютому 1946 року англійський міністер Бевін мав у парламенті довгу промову про закордонну політику свого уряду. Про-ю промову в совітській пресі надру-ковано всього одинадцять рядків, при-чому додано одно речення, якого Бевін взагалі не говорив... Коли пізніше, на з'їзді англійської соціалістичної партії Бевінові довелося це згадати, то він зазначив, що в Англії друкується кожна промова Сталіна або Молото-ва. Він сказав: “Моя промова в пар-ламенті не з'явилася ані в одній со-вітській газеті. Я пытаю, чому совіт-ський народ не сміє довідатись, що діється в іншому світі”?

Боротьба за свободу думки й пре-си відбувається також в окупованій, совітським військом частині Німеччині. Совітська влада, наприклад, забороняє видавати соціал-демократичні газети, хоч у зоні англійські та аме-риканські комуністичні газети друку-ються. Берлінський щоденник «Соціал-демократ» пише статті проти совіт-ського тоталізму, що хоче підпоряд-кувати собі всі газети і все політиче-життя в Східній Німеччині.

Як бачимо, цей спір за волю дру-кованого слова набирає всесвітнього зна-чення. На паризькій конференції зійшлися сили різного типу: ширі де-мократи засідають разом з “демокра-тами” замаскованими. Тому так по-вільно йдуть наради в Парижі. Але вони дають матеріал для політичного думання всьому людству. До цих дискусій слід уважно прислухатися.

С. О.

*) Більбоїзм — рух в Америці проти рівноправності чорних, від імені полі-тика на ім'я Більбо.

ну роботу теж нема. Просите, пере-конуєте, благаєте, але нікого переко-нати не можна, і охочих стати поруч з вами в спільніх зусиллях не зустрічаєте. хоч потреба цієї праці для загальної користі очевидна. В тих у-мовах ваші зусилля щось дають, але далеко не те, що ви хотіли б мати. Ви самі бачите багато дефектів’ недоробле-нь, недоглядів. Від того терпите й тим болієте, Ці дефекти бачать і ін-ші. Критикують вас. Іноді навіть пра-вильно критикують. Не хочуть тіль-ки зрозуміти, що ви те все бачите, але вам бракує сил, єбо ніхто вас не хоче підтримати практично, реально. Не хочут також зрозуміти, що одразу всього зробити не можна. Навпаки, коли бачать, що ви вперто й нев-томно йдете вперед і маєте хоч не-великі, але осяги, вам перешкоджають. Це вимагає збільшення вашої енергії, бо вона тепер потрібна ще й на по-борювання несподіваних перешкод. Все це допроваджує вас до розчашу. Чо-му так? Чому не хочуть зрозуміти ва-ших добрих намірів? Тож ви не для се-бе це робите. Тож, поза тим, що вит-рачаєте ідеально свою енергію для за-гального добра, ви нічого з того не маєте? Чому люди, що безтурботно сидять, ощаджують свою енергію, а то навіть, підробляючи легкими комбіна-ціями, щаджують і гроши, діють тим, що вставляють вам палицю в колеса? Хто дав їм право на це? Чому слуха-ють іх підшептів? Чому вірють їх пліт-кам? Вам хочеться кинути все, ма-хнути на все рукою, жити, як і всі жи-вуть, спокійно й безтурботно, жити для себе. Але ви не можете перемогти в собі якогось дивного потягу до праці, що її ви розпочали’ чуете я-кусь відповідальність перед загалом за припинення тієї праці, боитесь навіть у думці припустити закид вам від оточення, що ви свідома, своїх завдань людина, могла їх злегковажити, не доцінити важливості праці. З новим зу-силлям переборюєте перешкоди й ідете вперед, ідете проти підшептів, проти інтриг, проти перешкод, проти течії. І... вам, нарешті, трохи щастить. Мовчки, пасивно, не зважаючи на пра-тидняня, маса, той таємничий сфінкс, виявляє подекуди тихе зрозуміння вас і вашої праці. Знаходяться й такі, що починають вам дещо допомагати. Ваша праця зростає. Наслідки щораз поміт-ніші, реальніші. Ви не чуете вже та-кого безгрошів’ як такої безнадійно-сті. Починаєте плянувати вільніше, поширювати роботу, ростете, чуєте, як ростете — вбираєтесь у силу, ва-ші супротивники подекуди змушені визнати ваші осяги, ви стаєте твердіше на ноги. Маєте співробітників, має-те гроши, маєте технічні засоби. Кри-тика, інтриги, що мали характер не то якогось дивного спорту, не то мистец-ства для мистецтва, припиняються. Ви пробили мур і вийшли на ширшу й ліпшу дорогу, де менше нерівностей,

Таємна політична організація

(Франкфурт) - Американська влада зліквідувала в окупаційній американській зоні таємну політичну організацію, що мала ціль поширювати комунізм у Німеччині. Керманич цієї організації, що діяла в околиці Штуттга-рту, признається, що він передав у вересні, жовтні та листопаді м. р. старшині совітської репатріаційної місії за 5.000 мар. матеріали про американську армію та П рухи. Разом з провідником організації — Кацмареком) арештовано ще 14 осіб. Організація з початку існування була під наглядом американців. Зліквідовано її саме тоді, коли вона намагалася з'язатися з со-вітськими представниками в совітській зоні.

гострого каміння й інших перешкод. Тепер рівною дорогою тілько йти вперед і розбудовувати справу. Ви не чекаєте ні признань, ні подяк. Вони ж справи не поможуть. Ви маєте духове вдовolenня і почуття сповненого об-в'язку. А це найголовніше.

Але трохи інакше думають “мистці”. Мистецтво для мистецтва вже невиста-чає. Тепер починають діяти в ім’я справедливости, об’єктивності, спільноти, єдності високих стремлінь і ще вищих ідеалів. Тепер потрібна важча артилерія, пляновість, відповідна так-тика, стратегія, пропаганда, ну і трохи болота, щоб той гурт ідейних людей можна було вибуднити до непізнання. Тепер потрібні поважні удари, бо є поважний об’єкт до здобуття. А тому мобілізуються всі можливі засоби, орга-нізації приєднуються до певної думки “видатніших” людей, пускаються в хід нові підшепти, інсінуації й комбінації та готуються концентрований удар. Буває, що після удару й здобувається. Буває й інакше. Різно буває. Але це неважне. Важне те, що серед таких, сказати б, психологічних умов здебільшого доводиться діяти тим на-шим людям, що беруться до ідейної праці для загалу. Я подав цей процес загально, схематично. Можна подати багато варіантів цього процесу з яск-равими подробицями й конкретними фактами. Але вистарчить і цього.

Чому про це говоримо в ювілейно-му числі газети?

Тому що в історії “Нашого Життя” в першому році його існування, в пе-ріод чорної невдачної роботи було ба-гато подібного до того, про що згадували.

Сьогодні “Наше Життя” вже твер-діше стоїть на ногах: має читачів, симпатиків, поважний тираж, хоч і далеко ще від досконалості. Багато ще треба, дуже багато, щоб газета була подібна до європейської типу, скажім, німецької або англійської. Ба-гато ділянок, фактів, явищ політично-го чи культурного життя або цілком не висвітлюється або висвітлюється недостатньо. Але коли порівняти пер-ше її число з одним з останніх, ви побачите, як багато зроблено, як ви-росла газета і з боку технічного і з погляду змісту,

Можуть сказати, що за рік часу можна зробити й більше. Так, правда. Але при інших умовах, коли є для то-го потрібні можливості. “Наше Життя” створив гурт журналістів дослівно з нічого, маючи тільки бажання послужити своїй спільноті і маючи на своєму шляху дуже багато перешкод, що ще й сьогодні не зовсім минули. А перешкоди часто творили й творять чинники, що від них можна й треба було б сподіватися належного зроз-уміння й помочі. Роблять перешкоди

Цenzura німецького часопису

(Мюнхен) — Німецький партійний ча-сопис Християнсько - соціального со-юзу, що появляється з дозволу аме-риканської військової управи в Мюн-хені, поставлено під цензуру. Це пер-ший випадок, що німецький часопис цензуруватиметься. Часопис не додер-жувався постанов союзної окупацій-ної влади і скритикав в одній стат-ті совітську окупаційну владу.

Убивство американця

(Нюрнберг) — Др. Е. Гертшона, чле-на американського військового правління, що працював у німецькому шкіль-ництві, вбили невідомі особи на шля-ху між Регенсбургом і Ерлянгеном. Постріл поцілив його саме тоді, коли др. Гертшоне обмінав американське авто, в якому сиділо два американські вояки і дві німецькі жінки.

У південній Македонії відбулися су-тички між комуністами й жандарме-рією. Збито 4 особи.

не тільки самій газеті, а в основному самі собі, українській еміграції, спільноті, загалові, народові. Роблять тому, що не сила їм перебороти в собі ту нещасну українську психіку, що її так влучно характеризував один наш письменник у вірші, присвяченому св. ми-колаєвському дніві, де подав, як до св. Миколая приходили представники з різними проханнями. Німець просив як найбільше зброй, англієць-кораблів, жид успіху в торгівлі, а українець-щоб у його сусіда корова здохла. Роблять то-му, що не можуть ширше й глибше глянути на справу й підходить до неї або з погляду ображеної амбіції, або з погляду вузеньких партійних мір-кувань. Роблять, нарешті, тому, що не можуть зрозуміти, що добре зрозуміла єдність народу — це не єдність вирежисерованих і видресованих полі-ційними засобами безголосих і безін-циятивних маняків, а спільнота, багата на ініціативу, поглядами, талантами, організаціями, різномірними засобами й напрямами дія-льності, однак свідома того, де кін-чається амбіція примхі, образа, де кінчається особисте, меншевартісне, індивідуальне, групове, вузько-партійне, а починається спільне, загально-націо-нальне; свідома того, що цієї границі переступати не можна, що це злочин проти всього народу, що приватне мусить бути принесене в жертву загаль-ному.

Тут можна було б закликати всіх до підтримки своєї газети, до помочі їй, до витворення такої атмосфери, щоб співробітники почували себе морально підкріпленими, щоб їм приемно й радісно було працювати для пот-реб загалу, щоб вони відчували духову єдність із читачами, щоб бачили в цих читачах зрозуміння їх зусиль. Але всі заклики до підтримки, солі-дарності, єдності сьогодні так ви-цвіли, облізли, обтерлися, сьогодні стільки демагогів послуговуються та-кими гаслами, що ці гасла вже не впли-вають і нікому не промовляють до переконання. І тому не слова, обіцянки і голосні кличі, а ідейна, конкретна, реальна, хоча б і скромна пра-ця повинна бути критерієм і гаслом.

Однак же віримо, і на це нам ука-зує багато познак, що в своїй праці ми осягнули ту точку, що й осягнен-ня було б не можливе без зрозуміння нас нашими читачами, без зрозуміння наших провідних думок, наших прагнень та ідеалів.

Це дає нам певність, духову силу і unctionює нас на дальшу працю. З цією певністю і з твердою вірою в наші за-гально-національні ідеали вступаємо в другий рік відповідальної праці.

Неофіт Кибалюк.

З польського життя

(Лондон) — За повідомленням “Старз енд Страйпс” від 2. 9. 46. британське військове міністерство плянує переве-дення 100.000 вояків польської армії ген. Андерса до новоформованого кор-пусу, що буде підпорядкований бри-тійському військовому закону. Це значить, що польський корпус стане частиною британської армії. Він буде існувати біля 2-х років. Платня воя-кам, офіцерам і родинам буде визна-чена за нормами британської армії. Члени корпусу зможуть добровільно повернутися до Польщі на протягі 2-х років. За переїзд буде заплачено.

Поляки, що відмовляться вступити до корпусу, ніякої підтримки від британської армії не одержать. Корпус буде при-близно мати 130.000 чоловік; 45.000 є вже в Британії, 21.000 очікують

БОРОТЬБА ЗА ДАРДАНЕЛЛИ

Питання чорноморських проток уже не вперше виходить на міжнародну арену політичних незгод. Вони фігурували на порядку денного багатьох міжнародних конференцій і виступало завжди, коли Росія в своїх імперіалистичних стремліннях силкувалася пробрати південне "вікно в Європу" та вийти на розлогі простори Середземного моря.

Над Дарданеллами й Босфором до 1841 року всевладно панує Туреччина. В 1841-1914 роках її впливи дещо обмежуються.

Після першої світової війни Дарданельська протока перебуває під контролем держав Антанти.

Укладена між державами Антанти й Туреччиною угода в серпні 1920 року в Севрі відкривала Дарданеллі для вільного проходу торговельних і військових пароплавів усіх держав. Для контролю руху в протоках була створена спеціальна міжнародна комісія з представників Велико-Британії, Франції, Італії та Японії. Туреччина й інші чорноморські держави хоч і були допущені до участі в контролі, але в згаданій комісії не мали рівних прав.

Укладену в Севрі угоду Туреччина не прийняла й не ратифікувала.

В листопаді 1922 року була скликана конференція в Льозанні. Ухвали цієї конференції трохи різнилися від ухвал попередньої конференції. В новстворений міжнародний комісії контролі проток головну роль відігравали й надалі великоморські держави.

Лише конференція в Монtré, що відбулася в червні 1936 року, поставила Туреччину знову в панівне становище над Дарданеллами й Босфором. Міжнародна комісія була зліквідована. Туреччина одержала право тимати свої гарнізони в протоках, могла їх уфортифіковувати. Справу проходу торговельної й воєнної флотів інших держав через протоки регулювали спєніальні приписи, завбачуючи часи миру і часи війни.

Справа Дарданеллів була предметом нарад і берлінської конференції в серпні місяця минулого року. Сьогодні виринула вона знову в зв'язку з нотою ССР до Туреччини 8. серпня ц. р., що домагається ревізії трактувати в Монtré.

В п'ятьох лунках своєї ноти ССР домагається вільного торговельного судноплавства через протоки для всіх держав, а воєнного лише для держав, що межують з берегами Чорного моря. Створення нового статуту для Дарданеллів, на думку ССР, мусило б підлягати компетенції Туреччини й інших Чорноморських держав, а оборона й контроль проток має бути справою Туреччини й ССР, як найбільше заінтересованих держав.

У відповідь наsovітську ноту турецький прем'єр Пекер заявив, що справа Дарданеллів — це справа не самої Туреччини та ССР, але й інших заінтересованих держав і тому повинна бути розв'язана в міжнародній площині.

Становище турецького прем'єра було спробоване турецьким парламентом, дістало воно також однозначну затверджену ЗДПА й Велико-Британії.

Нота ЗДПА, передана совітам 21. серпня цього року, не погоджується на створення нової форми керівництва в Дарданельській протоці, а також на спільну оборону проток Туреччиною й ССР. До ноти ЗДПА потрібна й британська нота до ССР, додрученя совітам того ж дня.

22. серпня ц. р. представників ССР в Анкарі була передана й нота Туреччини, а в ній зазначається, що пропозиція ССР щодо їх спільної з Туреччиною контролі Дарданеллів суперечить суверенітетові Туреччини і спирається на погляд міжнародного стану справи.

Туреччина готова на новій міжна-

родній конференції при співучасті ЗДПА підати ревізії постанови трактувати в Монtré. Турецький уряд при цьому заявив, що ССР мусів би шукати безпеки на Чорному морі насамперед у відновленні дружніх відносин з Туреччиною, а не в намаганні опанувати Дарданелли.

ЛПВ.

Австрія вимагає Дітріха

Австрійський уряд вимагає від американської влади в Німеччині видати йому колишнього генерала СС-ів Дітріха, засудженого американським військовим судом у Дахав у липні цього року на довічне ув'язнення. Австрійський уряд обвинує Дітріха у руйнуванні Відня та в розстрілах австрійських патріотів. За це його мусить судити австрійський народний суд.

Монархія в Греції

Заступник прем'єрміністра Греції заявив, що ухвалою грецького народу закликається на трон короля Греції Георга II. Попередні підрахунки голосування показують, що за короля подано 70% голосів. Міністр інформації повідомляє, що згідно з дотеперішніми відомостями в Атенах подано 65%, у Салоніках також 65%, і в багатьох робітничих районах 52% голосів за монархію. Сподіваються, що наслідки підрахунків по всій Греції дадуть 75% голосів за повернення монархії.

(Атени) - Останні звідомлення подають, що в голосуванні в Греції за монархію подано 1,100,000, за республіку пів мільйона голосів.

Ліві партії з комуністичною ЕАМ у проводі відмовляються визнати вислід виборів.

Допомогові організації для емігрантів

(Вашингтон) У звіті, що його передано прес. ЗДПА Труменові, говориться, що 7 американських організацій погодилися прийти з допомогою 12.000 емігрантів з Європи. Досі прийняли ЗДПА 3452 втікачі, з них 75% живів, гол. з Польщі. Б звіті заступник комісара для еміграційних справ Г. Б. Шумейкер домагається підвищення кількості дозволів для еміграції бездержавних осіб з Європи.

Інформація в справі збереження культурних цінностей

(УПС) Згідно з розпорядженням компетентних американських чинників, переселенці за океан можуть узяти з собою не більше як 65 футів клункового і 100 футів баражового тягару. Тимчасом багато наших українських утікачів і установ мають різні, часом високо-мистецької або історичної вартості речі (як вишиванки, килими, книги, картини і. т. ін.), що перевищують дозволену вагу. В наслідок цього власники таких речей будуть намагатися перед своїм виїздом щось зробити з такими речами.

Власники таких речей зустрінуться з різними труднощами і, безумовно, змушені будуть за безцін продавати свої речі, можливо, павільйон в чужі руки.

Щоб цьому запобіти, ЦПУЕ свого часу звернулося було до компетентних українських звокеанських чинників з проханням подумати про найкращий спосіб збереження таких речей. Тепер прийшло повідомлення, що рішили допомогти в цій справі нашим утікачам, давши можливість передати такі речі представникам звокеанських комітетів для перевезення до Америки під умовою:

1) всі такі речі лишаються власністю того, хто їх дав до скову; 2) кожну річ Комітет оцінює і може її продати; 3) власник може продати цю річ, кому захоче і за скільки схоче; 4) власник може взяти цю річ від Комітету назавжди після десятих років і вінчого не платитиме за перевезія чи зберігання тієї речі; 5) цим способом будемо мати нагоду купити ці речі для зберігання, як історичні чи культурні надбання, а власник має нагоду продати за долари, а не віддавати комуось за безцін.

(З "Інформаційного відділу" ЦПУЕ)

Вертаються з ССР

З ССР вертаються німецькі полонені. Всіх звільнених має бути 12.000 у союзницькій зоні їх вітають дуже вроцісто та при цьому ведуть широку просвітську пропаганду. Деякі з полонених прибувають і до західних окупованіх зон. Кореспондент часопису "Швейцарія" в Австро-Угорщині був присутнім під час прибуття однієї групи полонених. Він пише м. ін.: "Перші полонені приїхали в двох автобусах. Вони були недужі і ледво могли йти пішки через "нічну землю" (між двома зонами). Інші приходили групами. Поводі, радше тягнулися, як ішли через "нічну землю". В подорожній одязі з слідами переживань на обличчях підійшли до англійського прикордонного стовпа. Дещо неспівно

і з недовір'ям оглядалися, дехто з усмішкою...

Нас почали розпитувати, чи правда що і в англійській зоні розміщували другі рейки залишничих шляхів, та чи правда, що американці й англійці не звільнили досі ѹ одного полоненого. Всі раділи, що перейшли союзницький окупований кордон. На мое кількаразове прохання порекомендували мені врешті одного комуніста, відповідали усмішкою. Кількараз заявляли: "З цього ми вилікували", про це не хотімо знати". Деякі з них, що колись були комуністами, тепер уже ними перестали бути.

З собою привезли вони більше паперу (комуністичної літератури), ніж хліба.

Українці в Бразілії

(Лист з Південної Америки)

Бразілія ділиться на 21 провінцію. Українці оселилися в південних Провінціях: Ріо Гранде, Сант Катеріна, Парана, Сан Пабльо.

Бразілія чудовий край. Рельєф її хвилястий горбовинний. Всюди ростуть овочі: помаранчі, яблука, цитрини, банани, виноград тощо. Є багато овочів тропічного підсніння. Різні дерева і квіти легко тут плекати. Зелень тут не зникає ввесь рік.

Українців найбільше є в провінції Парана. Є їх тут майже 10.000 осіб. Осередком українського життя в Парані стало містечко Трудентополіс. Його звуть столицею українців у Бразілії. Невеличке це містечко має щось із 3.000 мешканців. Довкола простягаються українські оселі з населенням приблизно 25.000 українців. До цього числа ще треба додати 25.000 українців, що живуть в інших місцях провінції.

У Бразілії підсніння гаряче. В смузі ріки Амазонки буває сильна спека. Температура в середній смузі значно нижча. У південній смузі температура помірна.

Пропінція Парана, як кажуть, має найкраще підсніння на всю Бразілію. Тут температура пересічно хітється між 70 і 85 ступнями Фаренгейта і підноситься між одинадцятю та третією годинами дня. Поза тим температура буває часто сприятлива.

Різдво проходить тут серед самого літа, а тому на Святій Вечір температура може дійти до 90 ступнів (Фаренгейта).

Тут тепер осінь — вечори ховодні, але дні теплі. Зима починається в травні, а кінчується липні. В цей час дні бувають гарячі, ранки зимні, часом бувають і приморозки.

Пропінцію Парана перетинають залізниці але їх ще не густо. Здебільшого тут подорожують автобусами. Державні шляхи добри, особливо сухої пори року.

Дороги не дуже погані, але в дощову пору вони розмокают; тоді тяжко ними переїздити. Держава не впоряджує цих другорядних доріг. Упорядковує їх громада. Кожний 18-тилітній чоловік мусить відбудти п'ять днів такої повинності. Крім того, платять таксу від кожного воза; платять також податок на залізницю тощо. Люди виходять із сокирами, з сапами та серпами і тими приладами направляють дороги; решта возами затовкують шлях. Бідують. При владі лише бразілійці.

В Бразілії є багато неврожайної землі. Тут сіють здебільшого кукурудзу, квасолю, жито, риж, подекуди трохи пшениці й городину. Тут плекають худобу, свині, тощо. Плекають також бджіл. Крім цього, як уже сказано вирощують багато овочів, особливо помаранчі, цитрини, банани, виноград.

Українці в цій провінції вже добре розвинули свої господарства. Здебільшого вони обробляють свою землю руками: сокира, рискаль, сапа, серп, ціп тощо. Примітивні знарядя головні засоби обробітку землі. Хати наших поселенців гарні. Коло хат взірцевий порядок. Тут ростуть усікі дерева й

Проти отіка

Проти допущення українців до ЗДПА Канади ведуть широку акцію м. ін. Мирослав Січинський і д-р Володимир Левицький. Про їх "Роботу" читаємо в "Америці" (ч. 74 з 18. 7.) таке:

"Громадський Голос", орган українських москофілів у ЗДПА (редагує: д-р В. Левицький), з задоволенням повідомив, що вічний політичний баламут Мирослав Січинський, промовляв 5. липня ц. р. на масовим вічуті в більшевицькім "Робітничім Домі" у Вінниці та виступав на вічах і "лекціях" в інших громадах західної Канади проти втікачів. Не пощастило "товаришу" Січинському збити з пантелику американських українців, він полкав у фармерські стірони Канади, --"я село людей дурити". Та з чим поїхав, з тим і вернувся, бо українські фармери в Канаді стоять муrom за Комітет Українців Канади і проти новітніх українських москофілів".

Старий сид Страйпс повідомляє, що американська й британська військові управління порозумілися щодо видання заборони творити втікачам та виселенцям політичні партії й політичні групи. Незабаром всі ДП дістануть особисті довідки, що будуть їм потрібні при виїзді з Європи.

(„Християнський Шлях“ ч. 32)

ПРИВІТ РІДНІЙ ЗЕМЛІ

Під таким гаслом 25. 8. ц. р. проведено по всіх наших таборах і більших осередках свято п. н. "День Фізичної Культури".

Заїніціювала це свято наша найвища тіловиховна установа — Рада Фізичної Культури, що поставила собі мету виховати й перевиховати нас усіх на еміграції в напрямі більшої твердості й відприсності та лішого гарту душі й тіла. Тіловиховний рух учить людину змагатися й перемагати, він підтримує її на силах, заохочує до поступу та оголошує нещадно боротьбу пессимізові, зневірі й безнадії.

День Фізичної Культури мав бути показом нашої тугости й загартованості.

Таке свято відбулося також і в таборі "Сомме-казерне" в Авгсбурзі. Програма свята дуже скромна: розпочалася привітом від голови таборової управи п. Черкасевича і дефілядо перед представниками громадянства. Після цього відділи стали лицем на схід, і провідник свята п. Андрюхович оголосив привіт Рідній Землі.

Далі програма була така біг чоловіків на 100 мт. і жінок на 60 мт., відбиванка жінок, стрибки чоловіків і жінок уздовж, штовхання кулі, стрибки чоловіків угору, мет диском, штрафта 4x100 мт., бігнавпростеє 1.500 м., перегони наколесників на 2.000 мт.,

відбиванка і кошівка чоловіків. Здається, як на таке свято трохи замало. Гадаю, що в програму такого свята треба було б вставити хоч 1-2 ритмічні масові вправи. Тоді свято мало б більш масовий характер і мабуть більш святочний.

Не знаю, кому приписати вину, молоді, чи організаторам свята, але учасників було замало. Коли зважити, що в святі брали участь два табори: "Сомме-казерне" і "Гінденбург-казерне", тобто майже всі наші організації молоді, такі як "Чорногора" "Юнак", "Пласт", "Драм-гурток" і студенти, то до дефіляди повинно було виступити найменше 400-500 хлопців і дівчат. А тим часом...

Прикро про це писати, але треба писати, треба говорити і треба зробити з цього висновок: всякі свята загального характеру треба організувати в широкому маштабі. До такого свята треба було конче залучити всю молодь, принаймні молодь усіх шкіл; але в кожній школі хтось учить руханку і цей "хтось" міг би допомогти більше. Він обов'язаний допомогти приготувати у більших розмірах таке важливе з погляду тіловиховання свято, як День Фізичної Культури під кличем "Привіт Рідній Землі".

На жаль хтось завинив, хтось недоробив, і замість величного громадського свята був, як здавалось, наспіх приготований показ легкоатлетики.

Гадаю, що молодь можна притягнути до такого виступу, але треба цю справу поставити в ширшому громадському маштабі, а не в рамках 2-3 організацій. А. К-р.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК

Група біологів у Мюнхені.

Українська Вільна Академія Наук об'єднує всі українські висококваліфіковані творчі наукові сили незалежно від місця їх осідку, фаху і кваліфікації з метою плянування координації наукової роботи та взаємодопомоги в повсякденній праці.

Науковці одного фаху в системі УВАН творять окремі групи, що мають конкретні завдання і країпують кожна за своїм точним пляном. Уже утворено 9 таких груп. Керівники цих груп становлять Президію Академії, що її очолює проф. Д. Дорошенко.

Наймолодша з груп біологічі, що передуває в Мюнхені, об'єднує українські біологічні усіх напрямків: бактеріологів, генетиків, ботаніків, зоотехніків, анатомів, гістологів, фізіологів, патологів і сумежніх ім фахів, усього 25 членів. Група організаційно вже оформлена і розпочала суто наукову працю.

На 10. 9. ц. р. о 4 год. в автіторії УДГІ (Оселя ЛПВ, Фіріхшуль 53) відбудеться перша наукова конференція, де будуть прочитані 1) методологічна доповідь професора Ветухова на тему: Основні напрямні та традиції в науковій роботі українських учених-природознавців; 2) Творчі шляхи акад. О. Богомольця і 3) процеси оксиданції в різних стадіях ембріонального розвитку.

Президія групи просить усіх зацікавлених прибути на засідання без спеціального запрошення. Р-н.

Професійні об'єднання ветеринарних лікарів у Мюнхені

Об'єднання українських ветеринарних лікарів на еміграції, як і інші фахові й професійні організації, провадять свою політику згідно з правильником. Правову, фахову і моральну опіку та підтримку мають його члени від обраної Управи або через неї від відповідних українських і чужих чинників. Для підвищення кваліфікації Управа організовує фахові й тематичні семінари, допомагає молодим своїм членам завершувати освіту (набувати докторські титули), оформлення наукові праці тощо.

16. 9. 46 р. о 10 год. ранку в автіторії УДГІ (Оселя ЛПВ, Фіріхшуль 53) Управа відбуде поширене засідання, на яке запрошується крім установ об'єднання також інші члени, що перебувають у Мюнхені і околицях.

Порядок лінений засідання: 1) план роботи на найближчий період, 2) про черговий ветеринарно-зоотехнічний семінар, 3) видання фахового збірника наукових праць і 4) справа міжнаціонального об'єднання. Р-н

СПОРТ

Короткі спортивні вістки зі світу

В Осло закінчилися легковатлетичні змагання за першість Європи. Перше місце здобула Швеція, здобувши 174 вікта, далі ССРБ 96, Франція 80, Фінляндія 70, Англія 68 і Голландія 48.

Поодинокі результати: чоловіки:

100м. Архер (Англія) 10,6;

200м. Каракулов (ССРБ) 21,6;

800м. Густавсон (Швеція) 1. 51,0;

1500м. Страйл (Швеція) 3.48,0;

штафета 4x100м. (Швеція) 41,5;

стрибок уздовж - Ляскер (Швеція) 7,42м.

Жінки: 200м. Сетьонова (ССРБ) 25,4

штафета 4x100м. Голландія 47,9

В Манчестері відбулися фудбольні змагання між Англією й Шотландією з висадком 2:2.

Московське «Динамо», тогорічний першун ССРБ, програв з «Торпедо» Москва 1:4. Після піві програної «Динамо» немає жадних виглядів на здобуття цьогорічної першості в футболі ССРБ.

В Дрездені відбулися футбольні змагання між Дрезденом і Хемніцом, що закінчилися перемогою Дрездену 2:1, не дивлячись на те, що в Хемніці грав колишній репрезентант континенту і Польщі Вільмовський.

У Празі відбулися футбольні змагання між Прагою і Бендером, що закінчилися по дуже цікаві гри вислідом 2:2 (1:0).

Закінчилися легкоатлетичні змагання між Францією і Швецією, перемогу здобула Франція 96:68 віток.

Росіянка Ніна Думбадзе, на одному спортивному святі в Норвегії узяла новий спортивний рекорд у киданні диска на 50,50м.

Празька Спарта у жовтні виїжджає до Англії, де має зустрітися з Арсеналом Бірмінгем і Дебрі Коутрі.

Нований М'яч

Дня 1. 9. 46 в Авгсбурзі відбулися футбольні змагання за першість американської зони між УСТ «Дніпро» Байройт і УСТ «Чорногора» Авгсбург. Змагання закінчилися перемогою УСТ «Дніпро» Байройт над «Чорногором» з рахунком 5:3 (1:3). Суддював Кравчинський.

СУМ «Сомме-казерне» — Поляки - «Інфантірі-казерне».

1:1:(1:0)

Для 2. вересня в польському таборі відбулися змагання в копаного м'яча поміж дружинами СУМ та поляками. Перша половина гри скінчилася перемогою «СУМ-у» з рахунком 1:0 на його користь. В другій половині поляки перебирають ініціативу. СУМ борониться. Однак без успіху. Перед закінченням поляки забивають гол і тим зіривають вислідів на 1:1. Гра відбувалася в дуже гарному настрої з обох сторін. Публіка симпатизувала дружині СУМ-у.

Лист до Редакції

Хвальна Редакціє!

У зв'язку з виступом п. Ю. Шереха в часописі «Час» п. ч. 32 (46), прошу довести до відома шановних читачів таке: критик Ю. Шерех не компетентний або фальшиво поінформований в тих випадках, коли пропускає, що «ніяких своїх видань МУР не додручує спрітному байкаре». Відомо, що збори Василія Барки «Апостолі», мої «Ключий сміх» та Леоніда Полтави «За муралі Берліну» вийшли в моєм виданні з відома Правління МУР-у.

Не можна пропускати, що поважний проф. П. О. з якихось комерційних мотивів видав кілька цінних книжок. Допускає дякує можливість помилки в справі видання творів драматурга Ол. Запорізького, але не треба забувати, що це молодий автор, і моя допомога йому була потрібна.

Вважаю також за інсінуацію, коли Ю. Ш. розголосив в пресі, що я підібто маю свою критику, «купую» літераторів і т. д. і т. д. Омініше запевнити без доказів пояснень, що в основі виступу шановного критика лежать особисті мотиви...

З байкарським пошаною
Іван Маніло.

До уваги батьків

Батьківський комітет при українській гімназії в Авгсбурзі (Сомме-казерне) повідомляє, що 7. вересня ц. р. о 3. год. відень у приміщенні ідаліні відбудуться збори батьків учнів гімназії.

На порядку денного докладів проф. Чередарчука та проф. Вовка, авіт з діяльності батьківського комітету, авіт ревізійної комісії, обрання батьківського комітету й ревізійної комісії, запити та пропозиції.

Явка всіх батьків обов'язкова.

ОГОЛОШЕННЯ

УТГІ

Делегатуру УТГІ в Мюнхені засновано 4. вересня 1945 з 5 осіб: голова, 1 заступник голови, 2 заст., скарбник та секретар.

В школному році 1945/46 делегатура провадила працю в високопільських, середньопільських і курсових організаціях:

А. Високопільські організації:

1. на 1 та 2 семестрах ветеринарно-зоотехнічного відділу агрономічно-лісового факультету УТГІ в Мюнхені-Фіріхшуль вул. 53 II (Фіріхшуль).

Студентів на 1 сем. 34, на 2 сем. 32.

2. на 7 та 8 сем. агрономічного підвідділу агрономічно-лісового факультету УТГІ в Мюнхені-Фіріхшуль вул. 53 II (Фіріхшуль).

3. Відбулися дипломні іспити абсолювентів агрономічних високопільських школ та надано титул дипломованих інженерів в УТГІ в Регенсбурзі однадцятьма абсолювентами.

Б. Середньопільські організації:

1. на 1 і 2 сем. ветеринарного зоотехніку УТГІ в Мюнхені в таборах УНРРА Карлсфельд та Фраймані СС казарми. Учнів 18+34.

В. Нижчепільські організації:

1. Організовано однорічну сільсько-господарську школу у Фраймані (СС казарми). Провадиться запис.

Г. Фахові курси:

1. Пасічницькі курси в Карлсфельді, 2-місячні. Курсантів 57.

2. Рибницькі курси загальні в Карлсфельді, 1½-місячні. Курсантів 21.

3. Рибницькі курси інструкторські в Карлсфельді, 2-місячні. Курсантів 14.

Шкільний рік 1945-1946 закінчився 15. серпня 1946.